

Izhaja vsak petek opoldne.

Naslov: Trst-Trieste
Casella Centro 37

ali pa: via Imbriani 9/III.

Izdaja: konsorcij Malega lista

MALI LIST

TEDNIK ZA NOVICE IN POUK.

Stane: ena številka 25 stotink.

Licejska knjižnica (Dr. Puntar)
LJUBLJANA (JUGOSLAVIJA)
Društvo Ivan Presel

Mali koledar.

Petek, 21. avgusta: Ivana Franciska.
Adolf. — Sobota, 22.: Timotej. — Nedelja,
23.: Filip Benicij. — Ponedeljek 24.: Apo-
stol Jernej. — Torek, 25.: Ludvik. — Sre-
da, 26.: Cefirin. — Četrtek, 27.: Natalija.
— Petek, 28.: Avgustin.

MALE NOVICE.

Gospodinski tečaj v zavodu šolskih
sester v Tomaju.

Z oktobrom mesecem t. l. se bo otvoril
v zavodu v Tomaju nov šestmesečni go-
spodinski tečaj, kjer se bo nudila dekle-
tom prilika, pridobiti si za umno gospo-
dinjstvo potrebnega znanja. Mesečna
za hrano, stanovanje in pouk znaša 150
L. Rok za vlaganje prošelj traja do 15.
septembra t. l. Ker se je pa že prijavilo
precej prosilk, naj ostale pohite z vla-
ganjem prošelj. Pod 16. letom se gojen-
ke sprejemajo le tedaj, če so dovolj raz-
vite in je sicer še prostor.

Vodstvo zavoda.

Zbor v Ženevi.

V Ženevi bo redno zborovanje takozva-
nega «Društva narodov». Jugoslavija je
že določila svoje odposlance. Vodil jih
bo vnanji minister Momčilo (Andrej)
Ninčič. Poleg njega sta Laza Marković
in Milutin Jovanović. Namestnika sta
Branko Avramović in zgovorni Štefan
Radić. Kot strokovnjak gre na ta zbor
tudi generalni konzul v Trstu Dušan
Stepanović.

Iz Francije.

Pozdrave pošiljajo sorodnikom, prija-
teljem in znanecem iz Moyenne Grande
v provinciji Moselle: Okretič Josip, Kol-
man Fran, Kostanjevica, Karel Marušč,
Ivan Blažič in Alojzij Blažič iz Lokvice.

Fantje se zbirajo...

V nedeljo je napovedala «Prosvetna
zveza» fantovsko romanje na božjo pot
Marijino Celje nad Kanalom. Sobotno
slabo vreme je zadržalo nad 2000 fantov,
vendar se jih je zbralo okrog 1000 iz vseh
okrajev naše zemlje; videli smo fante
izpod Triglava in fante s Povirja na Kra-
izpod. Godbeni krožek Prosvetne zveze je
nastopil sijajno. Tisoč slovenskih fantov
se je vračalo iz Marijinega Celja po-
krepanih na duši in telesu, da bodo
lažje vstrajali v borbi za krščanske in
narodne ideale. Društva liberalne Zve-
ze prosvetnih društev pa so priredila ta
dan šest plesov.

Krepko naprej!

Krščansko socialno dijaštvo, ki je or-
ganizirano v «Slovenski dijaški zvezi»,
je pravkar izdalo II. številko svojega gla-
sila, ki so jo krstili «Rasta». Ima to-le vse-
bino: Zornica, pesem na Sveti gori, Ivan
Rejec: Dva smotra za počitnice. V. Tra-
ven: Sladke skrivnosti. Dr. Mirko Bru-
mat: Naš duhovni delavnik. Štefan: Pri-
klilo je. Sodobne misli. Veliki mojze in
sestra Justina. Starešina: Nekaj praktič-
nih nasvetov. Rado: Poglavlje o razume-
vanju umetnosti. Lojze Sardoč: Tihe žrt-
ve. Maternalizem Evrope. A. M. Spoštu-
mo in negujmo materinščino! Pismo s
poti. Vladimir Solovjev: Podoba Kristu-
sova. A. M.: Pesem posvečena dijaški
zvezi. Naše gibanje v letu 1924-1925. Di-
jaška okrožja: vipavsko, kraško. — Pod-
pirajmo dobro krščansko dijaštvo, od
katerega moremo pričakovati veliko do-
brega za naš narod!

Nesreča.

Kmet Ušič iz Altur je peljal v Polo-
seno prodat. Ko se je vračal domov, je
na vozu zadremal. Pal je z voza pod ko-
lesa. Voli so kar vlekli naprej kakih 800
metrov, dokler jih ni ustavila neka žena.
Ušič je bil že mrtev in ves razbit.

Tisočletnica hrvaškega kraljestva

Leta 925. po Kristusu je bil slovesno
kronan prvi hrvaški kralj Tomislav.
Tako je letos minilo tisoč let, odkar ima-
jo Hrvatje svoje kraljestvo. Kasneje so
sicer prišli v odvisnost od Mažarov, ven-
dar ime kraljestva in neko politično
samoupravo so vedno ohranili.

Ravno za to slavlje se je posrečilo po-
ravnati spor med Pašičem in Radičem,
Radičeva stranka je prišla do vlade in
tako so tudi zagrebske slavnosti dobile
uraden značaj.

V soboto 15. avgusta so pričeli dohajati
v Zagreb slavnostni gostje in velike mno-
žice ljudstva. V Zagreb je prispel tudi
vnanji minister Ninčič in notranji mini-
ster Maksimović. Razume se, da tudi vsi
hrvaški ministri. Z balkona «Seljaškega
doma», kjer ima Radić svoj sedež, so
zbrano množico nagovorili Štefan Radić,

Ninčič in Maksimović. Nato se je razvil
po mestu slavnostni sprevod.

Popoldne sta prispela v Zagreb tudi
kralj Aleksander in kraljica Marija. V
imenu mesta ju je pozdravil župan. Po-
dala sta se takoj na veliko telovadišče
na prostem, kjer so nastopili radičevski
sokoli.

Slavnost je pokvarilo strašno neurje,
ki je začelo brž ob otvoritvi telovadbe.
Ravno nad velikim telovadiščem je gr-
melo in treskalo kakor na sodnji dan.
Strele je udarila enkrat v neposredno
bližino kraljeve lože, vendar se kraljeve-
mu paru ni zgodilo nič hudega. Slavnost
se je morala na hitro zaključiti, dež je lil
kakor iz vedra. Od strele so bile ubite
tri osebe. Kralj se je podal v mestno hišo
na kratko malico ter se potem brž odpe-
ljal zopet na Bled. Mudil se je v Zagrebu
samo dve uri.

Dijaska Matica.

Prosnje za podpore je treba vlciti pri
D. M. v Trstu do zadnjega avgusta

Romanje v Rim.

Romanje iz tržaške škofije bode 2-10
septembra. Stroški za pot, prenočišče in
hrano bodo v III. razredu najnižji 356
lir, najvišji 446 lir; v II. razredu pa naj-
nižji 446, najvišji 536 lir. Razlika je po
tem, ali se gre v večje skupne spalnice,
ali v manjše, ali tudi v sobo za 1 osebo.
Ako ima kdo vožnjo za posebej plačano,
bo stalo zgolj prenočišče in hrana od 211-
313 lir. Sama pot brez prenočišča in hra-
ne stane pa (računano iz Trsta) 175 v
III. r., 265 v II. r., 375 v I. r.

Slovenska gimnazija.

Ne bojte se; ne v Gorici ne v Trstu,
ampak na Brezju, slovenski naselbini
blizu Čikaga v Ameriki so ustanovili
slovenski očetje franciskani čisto sloven-
sko gimnazijo. Poklicali so od nas patra
Kerubina, ki je sedaj na Sv. Višarjah.
Srečni Slovenci v Ameriki!

En čas teče pes...

Na Hrvaškem imajo sedaj vladno moč
pristaši Štefana Radića. Poslužujejo se
te moči tudi v ta namen, da tu ali tam
naklepljejo orjunce, katerim sedaj zan-
darji ne smejo priskočiti na pomoč. Tako
je sedaj Orjuna spredaj. Radić za njo

Prepir.

Dnevnik «Osservatore Romano» (Rim-
ski Opazovalec), katerega izdajajo vati-
kanski krogi, ki so okoli papža, se zad-
nji čas vedno huje prepira s fašisti. Pra-
vi, da se ne sme vladati samo s silo;
sila da ni še pravica. Snoparski okertaj-
nik Farinacci je strašno hud na tega «O-
pazovalca», pa se vendar nekoliko boji,
ker papež je bolj nevaren kakor kakšen
kaplan.

Prevročje.

Po volitvah v Palermu, kjer so zmaga-
li, snoparji, je nosilec nasprotne liste,
nekdanji ministrski predsednik Orlando
odstopil kot poslanec državnega zbora,
češ da v sedanjih razmerah nima smisla
biti poslanec. Seveda je tudi zapustil
italijanska tla in se preselil v Francijo.
Tam bo čakal, da se vreme kaj predela.

Nezadovoljnost.

S pogodbami, ki so se sklepale v Fi-
renci in podpisale v Nettunu pri Rimu,
ni nič zadovoljen novi trgovinski mini-
ster v Jugoslaviji Krajač. Rekel je, da
so pogodbe v škodo Jugoslaviji. Itali-
janski ministri so pa vsi s pogodbo zelo
zadovoljni.

BELEZKE.

Wilfan in Šček. Neki nemški pisec je
priobčil svoje vtise s potovanja ob Ja-
dranskem morju. O slovenskih razmerah
se je očividno poučil zgolj pri tržaških
kavarniških narodnjakih. Ti so mu zelo
pohvalili Wilfana, češ da je fin taktik,
mož evropske naobrazbe in misljenja, da
ima res državniške talente. O Ščeku pa
so mu dopovedali, da je demagog, ki u-
ganja prazen hrup in narodno boljše-
viske fraze, za katerimi skriva idejno
breznačrtnost svoje politike. To je Ne-
mec slišal, v Gorico sploh ni šel pogledat,
potem pa tako napisal, kakor je zvedel
od liberalcev. Edinost je brž njegove be-
sede zgrabila in podčrtala. — Idejno
praznoto so prav dobesedno očitali trža-
ški edinjasi stranki njeni lastni mlajši,
ker so videli na lastne oči, cesar nem-
ki popotnik ni utegnil pregledati: da je
namreč pri goriskih «strujarjih» veliko
bogatih in plodonosnih idej, pri tržaški
kliki pa neusmiljena suša, v kateri si
mnogi pomagajo s popivanjem. — Eno
razliko med Wilfanom in Ščekom so pa
tržaški informatorji prilično dobro za-
deli: rabili so za Wilfana pridevek «ev-
ropski» (evropska naobrazba), za Ščeka
pa pridevek «slovanski» (tip slovenskega
demagoga). To razliko tudi mi podčrta-
jemo. Wilfan korenini v duševnosti ev-
ropejskega kapital-patriotizma, v kate-
rem že tonejo zapadni narodi. Šček pa
noče, da bi tudi slovenski narod našel
svojo narodno smrt obenem z elegantni-
mi Francozi. Zato se Ščekovi načrti se-
veda ne skladajo s pariško modo. Pa te-
ga kavarniški naprednjaki ne morejo u-
meti.

Kaj je Trst? Neki nemški nacionalist,
ki se je učil lagati najbrže pri mojstrih
lazi je izdal prismojene bukve z naslo-
vom «Pravične meje Nemčije». Bukve
so izšle v Berlinu letos. V tistih bukvah
pravi, da je Nemcem napoti «mali slo-
venski narodček», da ne morejo do Jadrans-
kega morja. Trst z Jadranskim morjem
je po mnenju tistega pisatelja «ostrina
nemškega meča». Pa ta ostrina ne reže,
«dokler slovenski rod biva, po zemlji
hod». Na primorske Italijane je pa
nemški Muhl čisto pozabil.

Kako se to sklada? Turinski dnevnik
«Stampa» je prinesel daljši članek, v ka-
terem zelo hvali slovenskega pisatelja
Ivana Cankarja, čigar «Hlapec Jernej»
je bil preveden v italijansko. «Edinost»
je vesela tega priznala, katero dokazuje,
da slovenski narod ne zaostaja za dru-
gimi. Pri tem se je «Edinost» spomnila,

MIHEC: Med mlado in staro
je v hiši prepir:
pri teti Edinosti
sloga in mir.

JAKEC: Če mladi zabavlja,
ga stari ukori,
mu žlico iztrga,
ga proč zalovi.

kako je ošabni nemški knez Auersperg
(Turjaški) zaničljivo govoril o slovenski
književnosti, češ da bi jo lahko vso sku-
paj povezal v žepni robec. Grd je bil ta
Nemec; toda on je tiste besede govoril,
ko Cankarja še ni bilo. Mi smo se pa
spomnili, kako je govoril leta 1925. ne
kak Nemec, ampak Slovenec, ne morda
strujar, ampak eden mlajših liberalcev,
katerega so sami že nazivali «up in nada
primorskih Slovencev». Dotični je v ne-
kem javnem lokalu v pogovoru zagovar-
jal mnenje, da se nam ne izplača vstra-
jati pri slovenščini, češ kaj je naša kul-
tura in književnost v primeri z velikimi
narodni... Kako se to sklada? Dnevnik
«Edinost» slavi in povzdiguje slovensko
vrednost, agitator političnega društva pa
jo v nič deva in agitira za odpad od
slovenskega imena. Tak je liberalizem,
sloga in mihi narod. Sram jih bodi!

ZANIMIVOSTI.

Turška zavest.

Nacionalisti povsod predelujejo imena
glavnih mest, včasih po pameti, včasih
po neumnosti. Tako se godi tudi slavne-
mu Carigradu. To mesto je bilo prvotno
Bizanc (Byzantion). Rimski cesar Kon-
stantin Veliki je to mesto izbral za no-
vo prestolnico vzhodnega dela nekdanje
rimske države. Slovesno se je tja vselil
11. maja leta 330. po Kristusu ter mesto
imenoval po sebi «Konstantinopolis» (po-
lis — mesto). To ime je še dandanes v
veljavi po celi Evropi. Tretje ime so dali
mestu Slovani: ker je bilo sedež mogoč-
nih cesarjev, so mu rekli «Carigrad». Le-
ta 1453. so ga vzeli Turki. Besedo Kon-
stantinopol, katero je Kranjski Janez pre-
sukal v «Štantkonopolj», pregnetel je
Turek v «Stambul». Sedaj je rekel Turek,
da bo samo «Stambul» veljalo na pošt-
nih naslovih, kakor Aurisina namesto
prave Nabrezine. Vsak po svoje pesem
poje.

Šolstvo v državi.

Statistika pravi, da krvavo potrebuje-
mo v državi (v starih deželah) 37.198 šol-
skih poslopij. Lega nazionale, ki med na-
mi širi šolstvo, bi imela bolj hvaležno na-
logo, ko bi delovala bolj na jugu.

Nevarna napaka.

Neka Turkinja v Carigradu zahteva lo-
čitev zakona, ker je njen mož mesečen.
Boji se, da jo bo ustrelil; enkrat je hodil
po sobi gor in dol, je vzel revolver iz mi-
znice in je večkrat sprožil proti nji. Na
srečo je bil revolver prazen. Ne da bi se
bil zbudil, je položil mož revolver nazaj
in je šel spat.

Nemci se treznijo

Pred vojno so popili Nemci alkoholne
pijače na vsako dušo 6 litrov in pol. Po
vojni so mero znižali in sedaj spišejo na
vsako osebo le 2 litra in pol.

Bratje na Koroškem

Obiskal nas je slovenski časnikar s Koroškega in smo imeli prelepo priliko, da se seznanimo z brati Slovenci, ki so po mirovni pogodbi pripadli avstrijski državi. Naš urednik je prosil koroškega tovarisa za razne podatke, ki utegnejo zanimati tudi primorske Slovence. Zato pričujemo v naslednjem zanimivi razgovor.

Koliko Slovencev je na Koroškem?

Urednik: Koliko je bratov Slovencev na Koroškem?

Korošec: Uradno so nas našli 35.000, v resnici pa nas je 70.000. Ko so komisije hodile po hišah, niso vpraševali, ali si Slovenec ali Nemec, marveč ali si za Avstrijo ali za Srbijo. Ljudje so se seveda bali povedati, da so za Srbijo in tako so jih komisarji vpisali za Nemce.

Kakor pri nas!

Urednik: Kako je pa v šoli, na sodniji, na železnici, v uradih? Ali se rabi slovenski jezik?

Korošec: Kaj se, vse je nemški. Po postavi je šola dvojezična, v resnici pa je samo nemška. Prve tri mesece rabijo v prvem razredu abecednik, ki je pisan v latinici. Potem pa začnejo pisati samo v nemški gotici, z nemškimi črkami, tako da otroci v šoli ne pridejo do znanja slovenščine. Tudi med odmorji morajo otroci govoriti nemški. Otroci, ki nikdar ne spregovorijo niti besede slovenski, prejme nagrado v obliki darila. Vsi učitelji so Nemci, edini Slovenec, ki je bil med nami, je bil poslan daleč v nemške kraje. V uradih se piše in govori samo nemški.

Srednje šole.

Korošec: Na realki v Celovcu ni nobene Slovenca, na učiteljsku tudi ne. Pa je tudi nemogoče, da bi sprejeli Slovence na učiteljske. Vsakega slovenskega prosilca vržejo pri sprejemnem izpitu. To delajo načeloma, po načrtu, ker absolutno nečejo, da bi Slovenec postal učitelj. Nemčurji pa, to so taki, ki znajo slovenski, čutijo pa popolnoma nemški, ti dobivajo stipendije, ker Nemci želijo nekaj takih, da lažje ponemčijo otroke začetnike.

Latinska šola.

Korošec: Na gimnaziji je 35 Slovencev nasproti 560 Nemcem. Za Slovence smo dosegli na pritisk jugoslovanske vlade vseh 8 razredov po 2 obvezni uri slovenščine na teden.

Cerkvene razmere.

Urednik: Tovariš, povej mi, kako pa je po cerkvah?

Korošec: Žalostno je to, da je slovenskih duhovnikov premalo; 36 jih je slo po pritisku v prvih letih v Jugoslavijo, med temi tudi pisatelj Ksaver Meško. Nazaj ne morejo. Tako je škof prisiljen nastavljaliti Nemce. Kjerkoli pa imamo slovenskega duhovnika, tam je služba božja slovenska, ondi se v cerkvi razlega naša pesem.

Slovenski tisk.

Urednik: Kako je kaj s časopisi? Ali so dovoljeni? Kako so razširjeni?

Korošec: Mi imamo tednik «Koroški Slovenec», ki se narača v Celovcu (Klagenfurt, Viktringer Ring). Dobro bi bilo, ko bi se naračala nanj vaša društva, tako bi zasledovala naše boje. Naklada znaša 2000; odgovorni urednik je Čeh Zinkovski Josip na Dunaju, kjer list izhaja, ker ga v Celovcu zaradi groženj ne smemo tiskati. Naše ljudstvo pa bere vrhutega Bogoljuba iz Ljubljane, duhovniki pa «Slovenca», drugo se pri nas ne bere.

Pametni liberalci.

Urednik: Povej mi kaj o Vaši politiki! Ali imate več strank ali ne?

Korošec: Pri nas imamo krog 3000 liberalcev, toda ti so se v javnosti odrekli svojemu programu, ker so uvideli, da so njihova načela za narod pogubna; oni so se kratkomalo pridružili «Slovenski koroški stranki», ki ima krščanski narodni program. Tako smo v popolni slogi.

Duša stranke je Vinko Poljanc, župnik v Skočjanu, ki je tudi deželni poslanec. Imamo še enega voditelja, ki je tudi deželni poslanec, to je dr. Petek, zdravnik v Velikovu.

Koroški in primorski liberalci.

Urednik: Kaj pa z društvi? Ali snujejo liberalci društva?

Korošec: Ne! Imamo krščanskih prosvetnih društev krog 30, ki prirejajo izlete, organizirajo igre itd. Vlada ima poseben imenik vseh iger, ki se smejo na naših odrih uprizoriti.

Urednik: Pri nas je zalibog drugače. Naši liberalci nočejo krščanskih društev in snujejo posebna, tako smo v kulturnem oziru žal razdvojeni. V hrvaški Istri nastopa naša napredna stranka s posebno taktiko zoper duhovnike: neprestano jih napada v hrvaškem glasilu «Istarska Rijeka» in jih denuncira. Namen je seveda očividni, saj posiljajo po tisoč izvodov tega lista v srbske dežele. Kako pa je pri Vas?

Korošec: Moj Bog! Kaj takega je pri nas nemogoče. Pri nas podpiramo duhovščino, saj vemo, da je ona središče vsega našega gibanja. Ko so oblastva hotela uvesti nemški verouk, so se duhovniki uprli in tako se poučuje katekizem v maternem jeziku. Duhovniki poučujejo otroke slovenske črke in učijo solarje slovenski brati. Ko je lani poslalo škofijstvo duhovnikom latinski koledar, v katerem so bile slovenske župnije označene z nemško uradno označbo, so duhovniki enoglasno zavrnili koledar. To so ti vendar junaki slovenstva.

Nemški pritisk.

Urednik: Povej mi kaj o nemški propagandi.

Korošec: Ta je silovita. Kdorkoli govori slovenski, o tem sirijo, da dela propagando za Srbijo. Organizacija, ki pri nas gospoduje, je tako imenovani «Heimatsdienst» («Služba za domovino») v Celovcu. Izdajo slovensko in nemško pisani mesečnik «Koroška domovina» v nemškem duhu, zoper Slovence, zoper duhovnike. List je dobro urejevan, zastoj ga dajejo, zato ga ljudje berejo. «Heimatsdienst» ima v sleherni vasi svoje zaupnike, po navadi učitelja. Člani te organizacije imajo posebno monturo in ob slovenskih prilikah se zverajo v njej. Koroški Slovenci smo sirote. Pomoči ni od nikoder. Jugoslavija je sicer poslala nekaj not na Dunaj in na Zvezo narodov, toda uspehov le ni. Državna vlada na Dunaju bi nam se dala nekaj pravic, toda koroška dežela je avtonomna in v deželi vlada nemški nacionalizem, ki je neizprosni.

Živo upanje.

Naš koroški prijatelj je nadaljeval: «Korotan je zibel slovenstva. Na Gospodstvem polju stoji se danes stol, kjer so ustoličevali naše vojvode. Koroški Slovenci se s ponosom ozirajo na čase narodne svobode, ko smo si sami volili svoje gospodarje tja do 14. veka. Še v preteklem stoletju je bila Koroška do polovice slovenska dežela. Celovec, dandanes središče germanizacije, je bil se slovensko mesto. Tu je izhajal vseslovenski poslovni «Slovenski glasnik». Na Koroškem se je rodil klicatelj narodnih tabarov Matija Majer in koroška mati je zibala Andreja Einspillerja, enega največjih slovenskih kulturnih delavcev v 19. stoletju. Na Koroškem je prišel in nadaljeval svoje delo Slomšek; na Koroškem je vzrasla Mohorjeva Družba. Naše najlepše narodne pesmi so koroške, saj so spočete v deželi krivic, tako da izvabijo solze vsakega slovenskega srca.

Naša vera je trdna! Pod koroško Peco spi kralj Matjaz, odkoder privede vojsko, ki bo rešila naš rod. Tudi za koroške Slovence pride vstajenja dan!

Poročilo o liri je danes izostalo, ker ima borza počitnice ter niso izšli uradni kurzi.

Naše narodne pesmi.

Pesem od svetega Izidorja.

Svet Izidorjuz j' ovčice pasel, Lepo je zvižgal, lepo je pel; Kedar je ovčice zapustil, Se je podal v zolnirski stan.

Lepo je služil svojemu kralju, Še le lepš Gospod' Bogu, Pod tem kraljem Benečanom, Tamkaj gor hoče češčen bit.

Na njegovem grobu je clo rastla, Ta zelena travica, Zvečer je bila pokošena, Zjutraj se le lepš je bla.

Vsi ljudje so takom djali: «Tu notri en svetnik leži», So sli, so ga odkopali, So našli truplo frišno.

Pod njegovim srcem so našli Tri kapljice frišne krvi, Na njegovih prsih so našli Eno pismo napisano:

Gor je blo zapisano, Kje on hoče češčen bit: Na Oljski gori je ovčice pasel, Tam gor hoče češčen bit.

Tam gor je ena cerkev, Ena lepa cerkva — V ti cerkvi so tri oltarji, Če je eden lep, ta drug se lepš.

Eden je svete Neže, Ta druj' svetga Jošta, V te tretmu je v enmu špegli Truplo svetga Zidordjusa.

Prerokovanje o sv. letu 1925

Nekega dne sem srečal na polju starega očeta Logarja. Star je že oče Logar; 85 let ima že, a kljub temu je se jako čil in zdrav. V prejšnjih časih so ga vsi vaščani imeli jako v čisljih, ker je bil zelo razumen in podjeten. Vsi so hodili k njemu po nasvete v mnogih reših in on jim je radevolje pomagaj. Pa tudi sedaj je precej bistrega duha in kadar začne on govoriti, ga vsi radi poslušajo. Tudi jaz sem začel z njim veselo kramljati in se meniti o vseh mogočih stvareh. Prišla sva tudi na vreme, ki je letos kaj grdo in čudno. Pa sem ga povprašal: «Kaj menite vi oče o vremenu, ki je letos posebno slabo?»

«Verjemi mi, dragi moj, da bo letos vse leto tako», mi je odgovoril. «Grdo vreme, povodnji in nalivi, slaba letina, draginja in vse, take nezdode, ki posebno hudo zadenejo ubogega kmeta se bodo vrstile celo leto». — «Pa kako vi vse to veste, da bo celo leto tako?» — «Ali ni letos sveto leto?» — «Seveda je; in kaj zato?»

«Star sem že in veliko sem že poskušal dobrega in slabega», tako je začel oče Logar. «Osem križev imam že na hrbtu in pomnim že tri sveta leta. A vsa ta tri sv. leta so bila jako slaba, kakor je že bilo letošnjega pol; verjemi mi pa, da tudi druga polovica tega leta ne bo nič boljša od prve, ker je sveto leto. Kadar je sveto leto, tedaj bi se morali ljudje pokoriti za svoje grehe. Ker pa tega sami nččejo storiti, jim pa Bog pošilja kazni za pokoro. Videti bodeš, ali bo tudi letos tako ali ne. Koncem leta mi prides povedat.»

Tako je govoril oče Logar in prerokoval o letošnjem svetem letu. Kar se da sediti po prvi polovici tega leta, ki je že pretekla, bi lahko rekli, da ima oče Logar prav. Videli bomo, kaj pokaže druga polovica.

Jože Petrov.

Kati: O mija benedeta, dejte mi subito pu litra mleka. Kaku ga je kej, kòkola?

Urša: Kej kòkola, šjora Kati, kej se delate norca, ke sem uboga jen jemam ti dve straci na sebi. Ma vi, vi, šjora Kati, du bi si kdaj mislu, da se znaste taku fajn otpravit, ste glih ku za ohcet. Či ste si dala delat tisto lepo krilo; ma vam dobro stoji!

Kati: E, kej česte. Muž ga je jemela sreča. Paron me ga je dau za kvintizino stu lire, pej ke me jema forte rada, je pršla damu jenu je rekla: Ekole sento lire, karo mijo težoro, kòmprite kvalke bela roba. Anu sem ga dala dva bazeto an sem ga sla h ani sarti, ga je sarta ke ga dela gvant za muze an za šinjore e šinjorine an ga je modista; ni tiste od prima moda, ultimo figurin de Paridzi, začu ke ga je štara, ga jema ana 65 let, ga je žguatera u an kafè, ma kadr ga pride domù, ga dela za šarto jenu za modista. Ma pensirejte: u an dan na pu me ga je nardila kòtola, bluza, mantelina anu kapelin. Kadr me ga je vidla: moj muž, je bla kontent jen od kontentecja, je dala meni ana bazeto jen ga je rekla: Kara mija Kati, va prešto in pjasa, fa un bon pransetto e dopo pranso andaremo a spasso in Koro e dopo la sena andaremo bever mezo litro de kvel bon. Zatu ga moram subito jet damu. Adijo, kòkola mija benedeta!

Urša: Adijo, zbugam šjora Kati.

Zobozdravniški ambulatorij
TRST, v. Settefontane št. 6

od 9. do 12. ure in od
15. do 19 ure

Ljudske cene.

Poravnajte
naročnino!

Kaj nam z dežele pišejo

AVČE pri Kanalu.

Popravek. — V zadnji številki «Malega lista» je bilo pomotoma javljeno, da se bo igrala v Avču na Snežnico igra «Dom», kar pa je velika pomota. Igrala se je igra «Domen».

Ni ga večjega farnega praznika na cellem Kanalskem, kakor je Snežnica v Avču. Ker je praznik Marije Snežnice dne 5. avgusta, je bil pravi farni praznik sedveda nedelja potem, to je 9. avgusta. Številna množica iz vseh krajev se je tadan zbrala v Avču. Videl si lahko dekleta in mlade fante iz Deskel, Kanala, Ročinja, Sv. Lucije itd. Zjutraj je bila procesija Nadavčev in slovesna sv. maša. Pri procesiji je igral godbeni krožek iz Gorice. Popoldne ob dveh je začela veselica z igro «Domen», ki je bila kolikor toliko dobro podana. Posebno dobro je igral Domen, le da je bil v nastopu preveč neodločen, moral bi biti bolj moški in njegov glas bi moral biti v gotovih trenutkih ostrejši in glasnejši. Dobro sta igrala tudi berač Urh in Jurec. Graščakove kretnje so bile v gotovih trenutkih take, da nikakor niso odgovarjale besedam, ki jih je govoril. Meta je igrala precej dobro, le njen glas je bil preveč otroški in njena žalost prisiljena. Jerica in Anka sta igrali dobro; le Anka bi se morala proti svoji sluzkinji vesti bolj oblastno in gospodujoče. Na splošno vsem igralcem pa bi priporočal, da govorijo bolj glasno, ker jih je bilo jako slabo slišati, posebno še, ker se je prireditev vršila na prostem.

Kar se tiče kupletov g. Bratuža, so izzvali od poslušalcev mnogo prisrčnega smeha. Pevski zbori so pokazali, kaj zmogne dobra volja in potrpljenje. Posebno kanalski mešani zbor se je dobro odrezal. Pa tudi godbeni krožek je prav častno rešil svojo nalogo. Po veselici se je vršilo srečkanje, ki je med občinstvom zbudilo obilo zabave.

Fantje in dekleta avska! Le tako naprej. Z delom boste premagali vse težkote in zapreke. Bog živi!

Stric Joža.

GORJANSKO

Naprej zastava. Slogaši in fašisti se vedno najdejo vkup, če je treba iti proti «klerikalcem» na boj. Ker se naše društvo, ki je velanjeno v Prosvetni zvezi, tačas pripravlja za prireditev, hodijo narodno snoparski zavezniki kričati in nagajati. Neki Polde je pijan pridrl k društveni vaji in se pridružil, da mora ubiti predsednika. Naš kaposkvadra pa bit predsednika. Naš kaposkvadra pa bit predsednika. Naš kaposkvadra pa bit predsednika.

PLAVJE.

Dolgo vrsto let smo imeli cerkev v zelo žalostnem stanju. Velika zapuščenost je vladala v nji. Zato se čutimo srečne, da nas upravlja sedaj dekan iz Ospa, gospod Fr. Malalan, ki si je nadel veliko in težavno nalogo. Ko je Osapcem popravil in preslikal cerkev, da so nanjo lahko ponosni, se je lotil tudi prenove vitve naše kaplanijske cerkve. Dal je podreti staro zakristijo ter zidati novo. Cerkev se povisa za 1 m, glavni oltar bo potisnjen do stene, tako da bo prostor v cerkvi za 4 metre podaljšan. To delo naš sicer stane veliko breme, toda ko bo izvršeno, ne bomo več godrnjali, ampak se veselili lepe cerkve. Korajžo nam daje pa tudi sam gospod dekan, ki se trudi čez svoje moči in se ne plaši niti malovarskega dela.

NABREŽINA.

Slavnost patrona sv. Roka je bila letos nekaj posebnega. Govor č. g. Butkoviča o sv. Roku in o moderni kugi je marsikaterega pretresel. Cer. eni pevski zbor in domača godba so zelo častno izvršili svojo nalogo. Zelo okrasno so bili napravljeni oltarji za evangelije in blagoslove. Prvikrat so videli številni tujci, kako krasno pot imajo Nabrežinci za razvoj procesije; kajti do zadnjih let se je procesija vila med ozkimi ulicami po vasi; sedaj pa po krasnih državnih in občinskih cestah.

SUHORJE.

Dne 13. t. m. okrog osmih dopoldne je strela udarila v hlev posestnika Fr. Volka št. 30. Zgorela je streha in kakih 50 stotov sena.

KOMEN

V soboto dne 15. avgusta na praznik Vnebovzetja je bil tod okrog velik vihar, ki je napravil veliko škodo na trtah in na sadnem drevju. Z mlatilnice župana Žigona je vrglo streho in napravilo za kakih 3000 lir škodo.

IZ MATARSKE OBČINE.

Letos nas obiskujejo hude plohe in nallivi, tako da nam ceste in pota sproti razdira. V zelo slabem stanju je cesta iz Materije na Tatre. Res je bila spomladi popravljena, a v takem služaju, kakor je letos, bi morala biti tudi potem se parkrat popravljena, pa ni nikogar, ki bi se zganil. Cestarja ni in tako je cesta sama sebi prepuščena. Po nekaterih krajih je že sedaj težko prevoziti, tudi če je malo na vozu, kaj pa šele, ako je težak voz. Dol že gre, se razume, toda voz se premetava, kakor da bi peljal po potoku. Uboga živina. Moramo se kaj zganiti in ukreniti, da ne bo še vedno slabše.

Ocividec.

JELŠANE

Lep dan je bila za našo faro minula nedelja, 16. avgusta. Dopoldne smo imeli slovesno posvetitev novih zvonov, katere smo pripeljali z Reke prejšnji dan, na Veliki Šmaren, na lepo okrašenem vozu in jih v vas spremenili v slovesnem sprevedu. Posvetitev zvonov je izvršil prežvišeni gospod upravitelj nove reške škopije, opat monsinjor Sain, kateri je prišel zjutraj v Jelšane in bil slovesno sprejet ob svojem prihodu v vas od domačega g. dekana, župana, Marijine družbe, domačih ognjegasev, tamburškega društva «Sloga» in velikega števila vernikov. Pri posvetitvi zvonov kakor tudi pri sv. maši g. opata je zelo lepo prepeval domači pevski zbor. Posvetitev zvonov se je izvršila pred cerkvijo, kjer sta visela nova zvona vsa okrašena na močnih gredah, ovitih z zelenjem, ob ogromni udeležbi vernikov. Zvonovom sta pri posvetitvi kumovala župan Hrabar in bivši župan Stemberger s hčerka. Popoldne pa se je vršil ob veliki udeležbi ljudstva zelo slovesno sprejem v novoustanovljeno «Marijino družbo». Krasen je bil pogled na 142 belo oblečenih deklet in 90 žen, katere so v slovesnem sprevedu za družbino zastavo vse vesele prišle v cerkev, kjer je po krasni pridigi trnovskega g. dekana izvršil sprejem v «Marijino družbo» prežvišeni gospod apostolski upravitelj v navzočnosti 8 duhovnikov, na kar so sledile pete litanije z zahvalno pesmijo in z blagoslovom. Slovesnost sprejema je bila zelo ganljiva in bo ostala vsem v najlepšem spominu. «Marijina družba» je sad sv. misijona, katerega smo imeli pred pol letom. — Obe slovesnosti sta se vršili v vzornem redu in prav ugodnem vremenu.

KAZLJE.

Zlata masa. — Redke so nove mase, toda redkeje so zlato mase. In vendar smo bili Kazeljci srečni, da smo čakali tudi zlato maso. — Pred dobrimi tremi meseci smo z veseljem sprejeli v svojo sredo rojaka monsinjora Antona Kjandra. Pred petdesetimi leti je tu zapeel prvo sv. maso in kot mlad in čvrst mladenič odšel na delo v vinograd Gospodov. 50 let je svoje moči žrtvoval zveličanju duš. Zadnjih 25 let je bil župnik v Barkovljah. Lepota domačije in spomin na mlada leta sta ga v dneh sive starosti spet privabila v kraj mladostnih sanj. Prišel je, da po petdesetih letih na istem mestu, kjer je pri novi maši prvič slovesno prosil Boga blagoslov za svoje delo, pri zlati maši spet slovesno zahvalil Boga za dobroto polovice stoletja. — V nedeljo 16. t. m. je slovesno daroval zlato maso v družbi šestih duhovnikov; med njimi je bil tudi monsinjor Slavec

iz Trsta. Ubrano petje domačega zbora in okusno okrašena cerkev sta slovesnost še povečali. Zlatomašnikov nečak, župnik v Tomaju, je v slovesnem govoru krepko orisal globoki pomen besede «katoliški duhovnik». Govor je šel res iz srca in segel do srca, da se je utrnila marsikatera solza. Prijetno razpoloženje je trajalo tudi med kosilom. G. zlatomašnik ni mogel povabiti nobenega od svojih nekdanjih tovarišev; smrt jih je namreč povabila na drugačno slavo. Izmed vseh je ostal g. zlatomašnik sam še živ. Po božji volji posveča svoje zadnje oslabele moči svojim domačim, ki so mu dali prve mladostne.

Bog naj živi g. zlatomašnika, da v mirnem pokoju in v blagor domače vasi preživi čas, ki mu ga je Bog odmeril.

RIŽANA

Na Veliki šmaren zvečer se je vnelo v mlinu Ivana Cepak iz Cepkov seno. Prvi so zazpazili ogenj karabinerji iz Dekanov. Vdrli so s silo v mlin, ker so mislili, da je notri kakšen človek ali morda živina. Ker je bil pa mlin dolgo časa zapuščen, rabili so ga samo za spravljanje sena in orodja. Ko so sklicali karabinerji ljudi, so prihiteli vaščani k mlinu. Rešili so iz ognja samo voz, seno je pa postalo plen plamenov. Ker je mlin oddaljen od hiš in je tudi precej deževalo, ni bilo nobene nevarnosti za druga poslopja. Gorelo je celo noč in še v nedeljo zjutraj. Zgorelo je čez 50 kvintalov sena in tudi mlin ne bo več za rabo brez temeljite poprave. Poslopje je bilo zavarovano za tisoč in seno za petsto lir. Kako je nastal ogenj, ni znano.

Pepa in Jucka

Pepa: Dober dan, Jucka! Kaj poveš novega?

Jucka: Kaj bom novega pravila! Saj vidiš, kako je. Vsak dan večja draginja. Kaj deš ti, kam pridemo?

Pepa: Varčevati bo treba na vseh straneh.

Jucka: To je hitro rečeno. Povej, kako?!

Pepa: Tako ti povem, da pri kruhu ne boš mogla. Varčuj pri perilu.

Jucka: Razloži mi to skrivnost.

Pepa: Nova iznajdba je soda «Tri».

Jucka: Ali se dobi zastoj?

Pepa: Zastoj je samo prah za oči.

Jucka: Pa kako se s Tri-sodo kaj prihrani?

Pepa: Poslušaj! Prava soda res opere ampak strašno hitro cunje razje, pa moras vreči proč in kupovati nove Tri-sode jih pa ne razjeda, pa vendar čisto opere. To je velik prihranek.

Jucka: Bom pa kupila to pot Tri-sodo.

Pepa: Le kupi jo, boš videla, kako boš zadovoljna. Pa srečno hodi!

Jucka: Z Bogom, Pepa!

Dr. SANDRO RIZZATTI

SPECIALIST
za boleznj ušes, nosa, grla.
Asistent dunajske klinike.
Sprejema od 11-12 in od 3-4.
GORICA, v. Mameli (v. Scuole) 5.

Katoliška knjigarna v Gorici

Gosposka ulica 2.

je letos založila pet slovenskih molitvenikov: ZGODI SE TVOJA VOLJA, OČE NAŠ, ZDRAVA MARIJA, Kam greš, ANGELČEK. — Ti molitveniki so vezani v 60 različenih vezav ter stanejo od 180 do 40 lir.

MALI OGLASI

VELIKA ZALOGA papirja, papirnatih vreč. Uvoz in izvoz na vse kraje. Po ugodnih cenah. Tvrška Gastone Dolinar, Trst — Via Ugo Polonio 5.

KUPUJEMO in plačamo po najvišjih cenah drva za kurjavo, oglje, hrastove in bukove hlode, suhe gobe, med, mleko, jajce, maslo i t. d. — Kmetijsko-trgovsko društvo — Trst, via Raffineria 4.

TRGOVSKI POMOČNIK mešane stroke, starejša moč, več slovenskega, italijanskega ter nemškega jezika išče službe, najraje v kakem konumu ali podružnici; gre tudi v inozemstvo. Naslov pri upravi lista.

GOSTILNICA! Vedno v zalogi nad 100 hl istrskega vina, belega in črnega po 3 L. liter. — VODOPIVEC, Podgrad.

Tiskara S. Spazzal - Trst

Dr. A. Grusovin

v Gorici: Piazza Vittoria

(Travnik) v hiši Paternolli 21

Specijalist za kožne in spolne bolezni ter negovanje kože, perfekcioniran na dunajskih klinikah.

Sprejema od 9-12 in od 3-7 pop.

Cerkvena umetnost - Dober tisk

NOVA TRGOVINA

ENRICO TOFFOLETTO

TRST, Via del Pesce 4

Velika izbira slovenskih molitvenikov, nabožnih knjig, podob, svetinj in drugih nabožnih predmetov. Cerkvena obleka in potrebščine.

KONKURENČNE CENE.

Zaloga domačih vin

Vipavsko, istrski refosk in kraški teran. — Na debelo in za družine VIALE XX SETTEMBRE 94 (prej Acquadotto), na drobno in za družine VIA GIULIANI 32. — Telef. 2-41.

Priporočila se lastnik

FR. ŠTRANCAR.

ALOJZIJ POVH

URAR IN ZLATAR

piazza Garibaldi 2, t. n. Tel. 3-29

Lastna tovarna in delavnica. Prodaja, kupuje, popravlja vsakovrstne predmete. — Korist vsakega je, da se prepriča o cenah.

V založbi

knjigarne in papirnice

ŠTOKA

d. z o. j.

Via Milano 37

je izšel

Dr. J. Valjavec — Ital.-slov. slovar Cena L. 28.- s priporočeno poštnino L. 29.50

Naročila brez vnaprejšnjega poslanega zneska se ne upoštevajo.

Josip Ostrouška

Opčine

(VILLA OPICINA)

ZALOGA dvokoles in šivalnih strojev «Singer» in potrebščin. — Mehanična delavnica za vsa popravila. Prodaja tudi na obroke.

GOSPODARSTVO

Zaščitna carina in ljudstvo

Zadnjič smo povedali, da je vlada vpe-
ljala zaščitno carino na žito, ki prihaja
iz tujih držav. Tako je cena kruha po-
skočila, ljudstvo je udarjeno, grofje-vele-
posestniki pa se veselijo. Danes sprego-
vorimo nekaj načelnih besed o zaščitni
carini.

Umljiva carina.

Ako bi na primer v naši deželi ne bilo
zлата, a bi ga ljudstvo kupovalo v tujini,
potem bi bila carina umljiva. Zakaj?
Ako gre denar iz dežele, valuta pada za-
to je umljiva skrb vlade, ki bi z visoko
carino zabranila uvoz takega blaga, brez
katerega narod lahko živi.

Protiljudska carina.

V našem slučaju pa ne gre za stvar,
ki se lahko uvaža ali pa tudi ne, ne gre
za blago, brez katerega narod lahko živi,
ampak gre za kruh, za vsakdanji kruh,
brez katerega ni življenja.

V državi ni zadosti kruha.

V naši državi je tako, da ni dovolj kru-
ha, ker se žita premalo prideluje. Tudi v
najboljši letini moramo vpeljati kakih 20
milijonov kvintalov žita. Zato bi moral
biti uvoz žita prost vsake carine.

Prazen izgovor.

Pa pravijo: «Ako bo carina visoka, bo
cena žita v Italiji visoka in veleposestni-
ki bodo več polja obdelovali z žitom in
upati je, da bodo v nekaj letih pridelali
toliko žita, da nam ga ne «bo treba uva-
žati iz tujine». Ta je prazna. Pred voj-
no so tudi delali take poskuse in vse
skupaj ni nič izdalo. Pridelali niso nič
več, pač pa je ljudstvo trpelo zastran vi-
sokih cen pri kruhu.

Za katerim grmom tiči zajec?

Pred vojno državni poslanci niso do-
bivali plače. Zato je umljivo, da so bili
poslanci le industrijalet, veleposestniki,
veliki trgovci, advokati in take vrste
možje. Interesov siromašnega ljudstva
ni nihče branil. V parlamentu so imeli
agrarni poslanci (grofovi, veleposestniki)
veliko moč. Leta 1887. so dosegli agrarni
poslanci, da je vlada nastavila uvozno
carino na žito. Tedaj tuje žito skoro ni
moglo v državo in veleposestniki so ime-
li zlata leta. Ti gospodje si želijo tudi se-
daj zlatih let in zato so pridobili vlado,
da je za enkrat že postavila žitno uvozno
carino na prvo stopnjo.

Naše stališče.

Mi pravimo: Za ljudske množice je e-
dino prav, da zaščitne carine ni. Vele-
posestniki naj rajši dajo pridno obdelo-
vati polje, naj čedalje bolj rabijsi umetna
gnojila, naj razumno kmetujejo, da bodo
kar se da konkurirali s tujim žitom in
vlada naj jih nikar ne ščiti; ščiti naj re-
veze, da jim ne bo manjkalo vsakdanji
kruh. V Rusiji je to vprašanje dobro re-
šeno: vlada posreduje sama, da se vsake-
mu človeku zagame gotova količina kru-
ha; vlada prepoveduje vsak izvoz žita,
dokler niso vsi domačini z njim preskrb-
ljeni. Končno je ruska vlada ubila speku-
lacijo veletrgovcev z žitom, zakaj vlada
je sama prevzela ves izvoz.

Jez na Reki zgoraj Vrem

(Dopis)

Načrt izkoriščanja vodne sile Reke ima
dve strani: zajezi Reko pod izlivom
Padeža vanjo z izključnim namenom za
proizvajanje elektrike, in zajezi potok
Padež, Rekin dotok, in to vodo dovajati
v Trst, kot pitno vodo, ki bi se pa upora-
bljala tudi kot gonilna sila turbinam.

Ker je pa Reka, kakor vse kraška re-
ke, podvržena občutnim letnim izpre-
membam, suši in povodnjim, zato bo
treba zgraditi velik jez in poplaviti z
vodo ogromen obseg doline, da bo mogo-
če celo leto enakomerno dovajati gotovo
količino vode, ki bo potrebna za pogon
turbin. Jez bo visok 35 m, njegova vsebi-

na pa bo 120.000 (m³) kub. m. Vsečina za-
jezene vode bo 35 milijonov kub. m., kar
znači, da se skozi celo leto na sekundo
izkoristi 10 kub. m. (10 tisoč litrov). Do-
vodni kanal bo mogel dovajati 15 kub.
m., dolg bo 18 km in povečini kot pre-
dor do pripravnega mesta pri Ricmanjih,
kjer bo nekaj reservoir, odkoder bodo
vodile močne jeklene cevi v centralo pri
Zavljah. Padca bo 300 m.

Po tem načrtu bo znašala proizvajana
električna sila 180 milijonov kilovatov.

Drugi, še starejši načrt, pa je dovaja-
nje pitne vode v Trst. Zgrajen bo drugi
jez v Padežu, predno se izliva v Reko.
Visok bo 50 m in vsebina 150.000 kub. m.
Tvoril bo jezero, ki bo imelo 15 milijonov
kub. m. vsebine, ki ga bosta nalivala
Padež in Suhorca. Ta voda je določena
le za pitno vodo. Kot dobro pitno vodo
jo garantirajo večkratne in skrbne ana-
lize (preizkušnje) v različnih dobah. Vo-
da bo vedno v taki višini, da ji bo ohran-
jena čistota in stalnost temperature
(gorkote). Tekla bo od izvira do uporabe
popolnoma zaprta in v zemlji, kar jo bo
varovalo nesnage in ji ohranilo toploto.
Razpoložljive vode bo 90.000 kub. m., to
je 200 litrov na osebo, če se računamo 450.000
ljudi.

Od jezja bo speljan kanal v daljavo 7
km na levem bregu doline do prvega ve-
likega predora. Od tam bo vodila kovin-
ska cev po predoru do Ricmanj. Po ce-
lem teku bo voda iz Reke popolnoma
ločena od vode iz Padeža. Pa tudi ta vo-
da bo, ločeno seveda, speljana v pride-
ljeno turbino, kar bo proizvajalo spet 8
milijonov kilovatov električne sile. To pa
vodi ne bo odvzelo pitnosti, ker bo dohod
do turbine in odhod popolnoma zaprt, in
je torej vsa nesnaga popolnoma izklju-
čena.

Načrt je ogromen in važen s socialne-
ga in industrijskega stališča. Le da bi
se merodajne osebe zganile in začele z
večjo korajzjo. Sedanje delo je bolj po-
dobno zgradbi kake bajte, niti kake ve-
čje hiše ne, kaj šele delu takega velikan-
skega zamisla.

Naša pošta.

Sotrudnikom. Radi pomanjkanja pro-
stora, mora včasih kak dopis ali članek
počakati. Potrebno je potrpljenje.

Podgrad. Ondotni snoparji so pod tu-
jim imenom poslali dopis proti zupanu.
«Mali list» pa ne bo domačega župana
preganjal in delal za komisarja. Menda
tudi občinarji ne bodo tako prokleto
«sturlovi». Vsakega izdajalca bodi sram!
— Najlepše je pa to, da so snoparji pre-
povedali prodajo «Malega lista», obenem
pa hoteli znesti vanj kukavičje jajce. To
pot ni šlo.

DAROV ZA MALI LIST.

Žgur Antonija 2 L. - J. Jurca 6.50. - F.
R. U. preplačilo 3.75.

Mehanična pekarna in slaščičarna

Žerjal & C.

Via Cecilia di Rittmayer št. 14

se priporoča cen. občinstvu. Izdeluje v vsaki
množini piškote in druge slaščice.
Zastopnik mehaničnih pečl z znamko
„ZVEZDA“ za celo Juljsko Benečijo.

Eternit

je najboljši za kritje streh

V. JANACH & C.

založba: Trst - Trieste (2)
Via Milano št. 12 (pri veliki pošti)

V zalogi ima tudi cevi za vodovode
in stranišča.

RAMSTVO ZA VSE LET. Tel. 22-4

V. ljubljanski vzorčni velesejem

od 29. avgusta do 8. septembra 1925

Za nakup vstopnice, ki stane Din. 50. — in
ki daje kupec pravico do znižanega jugoslo-
venskega konzularnega vizuma za Din. 20. —
kakor tudi 30% popust na italijanskih in 50%
popust na jugoslovenskih železnicah, obrnite
se do komisarja sejma za Italijo

JOS. ČEHOVINA V TRSTU

Viale XX. Settembre 65-I.

NB. Za one obiskovalce, ki stanujejo izven
Trsta, bo poskrbel omenjeni komisar uradnim
potom jugoslovenski konzularni vizum. V ta
namen naj se mu dostavi potni list skupno
z zneskom Din. 50. — za vstopnico, Din. 20. —
za konzularni vizum in Lir. 5. — za poštne in
rezijske stroške.

DAROV
ZA BIRMO

velika izbira, cene nizke
Ivan Bizjak, Postojna

Gostilničarji, pozor!

Kmetijsko društvo v Vipavi ima v za-
logi izvrstno domače vipavsko vino.
Cena: Namizno vino 230-240, desertno
od 280 lir naprej.

Čevljarnica FORCESSIN

odlikovana v Parizu in Genovi 1924.

z veliko premijo, diplomo in zlato svetinjo

Trst **vla Caprin 5 pri Sv. Jakobu** Trst

KADAR KUPUJEŠ ČEVLJE,
MISLI NA VSE:

- 1.) da bo zdravo za nogo,
- 2.) da bo elegantno,
- 3.) da bo trdno,
- 4.) da bo cena primerna.

FORCESSIN TE ZADOVOLJI
V VSEH TOČKAH.

Slovinci! Kupujte samo pri Forcessinu!

TRI

TRI-SODA

Mati je zadovoljna
in srečna, ker je
brez truda dovršila
pranje s

TRI

Opere brez kuhanja.
Razkroji umazanost
pobeli, pa ne razjeda.

STANE MALO
NUDI MNOGO!

